

CĂLIN, LIVIU

Poet, critic , istoric literar

N. 10 sep. 1930, Craiova - m. 17 mart. 1994, București.

Studii: școala primară la București (1937-1938); Craiova (1938-1940) și București (1940-1941); Liceul *Gh. Șincai* din București (1941-1949); Facultatea de Filologie a Universității din București, Secția de limba și literatura română (licența în 1953).

După terminarea facultății este numit la Editura pentru Literatură; redactor șef la Editura *Eminescu* (1970-1974); lector la Centrala Editorilor (din 1975).

Citește versuri în cenaclul literar din Craiova, condus de Elena Farago (1945-1947).

Debutează cu un ciclu de versuri în *Revista elevilor* din Craiova (1947). Primul volum de poeme publicat este **Spirale** (1965).

În studenție este remarcat de Alexandru Rosetti și Tudor Vianu. Sub îndrumarea lui Rosetti redactează fișele **Dicționarului limbii române** elaborat de Institutul de Lingvistică și colaborează în pregătirea unor ediții critice Caragiale, Camil Petrescu, Ion Barbu.

Desfășoară o bogată activitate de critic și istoric literar concretizată în numeroase studii, eseuri, monografii.

A primit premiul *Eminescu* al Academiei Române pentru volumul de versuri **Sărbătoarea nimănu** (1980).

Opera: *Spirale* (1965); *Ochiul adâncului* (1968); *Identitate* (1970); *Portrete și opinii literare* (1972); *Suflet în spațiu* (1973); *Ferigă sub stâncă* (1975); *Recitind clasicii* (1975); *Camil Petrescu în oglinzi paralele* (1976); *Uimitorul răstimp* (1977); *Rug de septembrie* (1979); *Sărbătoarea nimănu* (1980); *Flacăra zăpezii* (1981); *Frica de duminică* (1982); *Noaptea cailor* (1984); *Umbra focului* (1986).

